

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΑ ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ Γ' ΤΑΞΗΣ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 27 ΜΑΙΟΥ 2015

A1. (29) Το παράδειγμα αυτό παρακίνησε κάποιον παπουτσή να μάθει τον ίδιο χαιρετισμό σε ένα κοράκι. Για πολύ καιρό κόπιαζε μάταια. Κάθε φορά που το πουλί δεν απαντούσε, ο παπουτσή συνήθιζε να λέει: «Έχασα το λάδι και τον κόπο μου».

...

(44) Αν ωστόσο κατά τύχη, όπως γίνεται συχνά, πέσουν από την εξουσία, τότε γίνεται κατανοητό πόση έλλειψη είχαν από φίλους. Αυτό είναι αυτό που αναφέρουν ότι είπε ο Ταρκύνιος, όταν ήταν εξόριστος: «Τότε κατάλαβα ποιους είχα πιστούς φίλους, ποιους άπιστους, όταν δεν μπορούσα να ανταποδώσω τη χάρη σε κανέναν από τους δύο.»

...

(49) Η Πορκία, η σύζυγος του Βρούτου, όταν έμαθε το σχέδιο του άντρα της για τη δολοφονία του Καίσαρα, ζήτησε ένα μαχαιράκι μανικιουρίστα τάχα (δήθεν), για να κόψει τα νύχια (της) και αυτοτραυματίστηκε με αυτό, καθώς της γλίστρησε δήθεν τυχαία. Έπειτα, ο Βρούτος, αφού κλήθηκε στην κρεβατοκάμαρά (της) από τα ξεφωνητά των υπηρετριών, ήλθε, για να τη μαλώσει, γιατί τάχα είχε κλέψει την τέχνη του μανικιουρίστα.

B1.α. parem → pari,

diu → diutius,

inopes → inopum,

hoc → haec,

quos → qua,

neutris → neuter,

cultellum → cultelli,

unguium → ungues,

se → mihi,

eam → eius.

β. Ea exempla sutores quosdam incitavereunt (-ere).

B2. doceret → doctu,

respondebat → respondendo,

solebat → solentium,

perdidi → perdam,

fit → faciendus,

ceciderunt → caesuris,

fuerint → sunt,

dixisse → diceremur,

ferunt → fert,

referre → referre,

interficiendo → interfice,

cognovisset → cognoscetis,

elapso → elaberentur,

resecandorum → resecuerit,

obiurgandam → obiurgavisse.

Γ1.α. postquam Brutus vocatus est (ή erat): Εκφέρεται με οριστική (συνήθως Παρακειμένου ή Υπερσυντελικού), γιατί δηλώνει το Προτερόχρονο στο Παρελθόν.

β. Quos fidos amicos habui (ή habueram)?

γ. Homines dicunt Porciam, Bruti uxorem, cultellum tonsorium poposcisse.

δ. quod Tarquinius dixisse fertur exulans. : Το fertur είναι παθητικό προσωπικό ρήμα με αντικείμενο το ειδικό απαρέμφατο. Επειδή το υποκείμενο του ρήματος (Tarquinius) και του ειδικού απαρεμφάτου (Tarquinius) είναι το ίδιο (ταυτοπροσωπία), τίθεται σε πτώση **ονομαστική**. Σε ονομαστική θα τεθεί βεβαίως και η μετοχή exulans, αφού είναι συνημμένη στο υποκείμενο του ρήματος (Tarquinius).

Γ2.α. Id exemplum suturem quendam incitat, ut corvum doceat parem salutationem: Έχουμε εξάρτηση από ρήμα ιστορικού χρόνου και άρα η δευτερεύουσα βουλητική πρόταση εκφέρεται με υποτακτική ενεστώτα για δηλώσει το παρόν λόγω της ιδιομορφίας στην ακολουθία των χρόνων.

β. Αντίθετο προς το πραγματικό, **παρόν**:

Quodsi forte caderent (Υποτακτική Παρατατικού), tum intellegeretur (Υποτακτική Παρατατικού).

Αντίθετο προς το πραγματικό, **παρελθόν**:

Quodsi forte cecidissent (Υποτακτική Παρακειμένου), tum intellectum esset (Υποτακτική Παρακειμένου).

γ. Δευτ. Τελική Επир. Πρόταση: Brutus venit, ut eam obiurgaret.

Δευτ. Αναφορικο-τελική Επир. Πρόταση: Brutus venit, qui eam obiurgaret.

Σουπίνο σκοπού: Brutus eam obiurgatum venit.

Εμπρόθετος προσδιορισμός του σκοπού (Γερουνδιακή Έλξη): Brutus eam obiurgandi causa / gratia venit.

Εμπρόθετος προσδιορισμός του σκοπού (Γενική γερουνδιακού): Brutus eam obiurgandae causa / gratia venit.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΒΕΡΓΙΟΠΟΥΛΟΣ